

הכל מעריכין פרק ראשון ערכין

מסורת הש"ס

[illegible]

תורה אור השלם

[illegible]

במרוכז י"ח
3. איש צדוק הוא קטן הוא
שטמא שטמאן דבוקא בראש
נגע
4. יקרא ג' מד
5. אדם כי יהיה בעור בשרו
שקת או שפחת או ברת וזה
בעור בשרו נגע צרעת והוא
אל אהרן הכהן או אל אחד
המקדש הברעים:
6. יקרא ג'
7. והצדוק אשר בו הנגע בשרו
יהיו פרטים וראשי יהיה פרע
יעל שקם יעשה וקטן קטן
שקם:
8. יקרא ג' מה

הגהות הב"ח

(א) רש"י ד"ה הכל וכו' מזה
הוא רגבי כלל וסיוע ולא
מתקן: (ב) ד"ה דמסנרי וכו'
אע"פ אע"פ שא"ט נקי כלל
הדמ"א: (ג) ד"ה הולאמי וכו'
מפרה הס"ד ולח"כ מ"ה חדא
היו מה הכל:

גליון הש"ס

תגום' ד"ה למעוטי וכו' יש
להבנות. עיין פסקים דף לא ע"ב
תוספות ד"ה איש:

רבינו גרשום

מה תליל איש איש ב' עמים
ב' יהיה זב מבשרו: למעט
קטן כמרת. על שמות מקדש
יקריש: כשהוא אומר צוה ה'
נאן ב' כלומר צוה על שוה
תליל איש לענין של מטה הארצו
שאר ב' הגג דאיש פורסו
ולא אשה פורסת ופורת ואי
(אמרת) קטאן) מה צוה לרבות
אשה מצוה לא כהורא חב' כב
בנענים אשה דחב' ואיש אד
אשה ב' יהיה בעור שרם בהות
דג' הא לא קשיא אד כנע שר
הוא: הכל רואה אד הגנע

והכל כשרין לראות. חרא היא
אלא משום ולא תני להו גבי הדרי
והכל כשרין לראות את (הנענים)
עשרין ומבין ורואה: הכל כשרין ל
שקטו אחיו מחמת מילה: הכל ש

זאת לקרומה ולהוציא זכרים
שלשה עבדים אבל אין שתי
נשים לפי שיש באנשים מה
צריח ואין העבדים חומרים

וְגו' (ויקרא ע"ו): **מכרה**. א' (דכרת) הכיר והביא קרן צנכום טמא לתקדש הכיב וממחיב ליה כרת והכי כתיב איש בלתיטוב קטן דלא בר עושין קרן הוא אכל טמא הוא לטמא אכולין ומשקין כגדול: והכרזו. משמע זרעו אחרינא לברית אלה: א"כ למא נאמר איש לענין אלה: השמע. דמשמע דלא אכל אשה ולא אטמא טמאטמא^(א) קאי דהתם אפי' אשה אכלא אקרא דלמטה קאי דמשמע כפרישה ופרימה: הכל רואין והכל שברים לברות חזק הוא^(ב) א' (ו) והלא גבי דדדי תניא: **ג' דמסכרי ליה וסכר**. הבריות נגעים^(ג): **שטין בקי**. י' (ו) והלא תלמיד חכם שטמא ורואה עמו ויחומר לו אמר עמא הוא ויהא טמא טמא הוא ואמר שהטמא והטהרה תליה בתורה. אמר הכהן ובי מניא תמי': **ואמר**. במה. כפרק קמא לשנועות דקא^(ד): **לכדש**. לערש שמי חיים כלפר עמא. טעמיהו דרננן ורבי יהודה מפרש בתנא' יומא כפרק ערף בקלפי^(ה) **ערל**. שמומי אחיו ממחמת מילה: **שוכח**. ממי שטמא על הטמא: **הואטו** **שברה**. י"א טעמא מפרש ציביות ב' הערל^(ו) ד' ע"ב: **דף דהו** אטובל יוס: **שפוט** דתורהו וכשר צברה^(ז) **דמי** תמי הכל שותפין איכא כפרק קמא דחולין^(ח) ד' ב' דף ט"ו: **הכל מעיין**. כפרק בתרא דכחובות ד' ק': **לחמיו**

ראיש פורע ופורם ואין האשה פורעט ופורמת הכל ר' כשרין לראות את הננעים לאתויי מאי^א לאתויי שאני והאמר מר^ב אינו בקי בהן ובשמותיהן אינו רואה אלא קשיא^ג הא דמסברי ליה וסבר הא דמסברי ליה לקדש לאתויי מאי לרבי יהודה לאתויי קטן ולרבנן הכל כשרין לקדש חוץ מחרש שומע וקטן רבי יהודה בבאשה ובאנדרוניוס: ^דהכל כשרין להוות לאתויי מאי ^הדא"ר אלעזר לערל שהוה הואתו כשרה: ^והכל שוחת לאתויי ^זכותי וחדא לאתויי ^חישראל מומר ^טהכל מ

[illegible][illegible]

תקני תרייהו ואיכא דאמרי הכל דואני את הנגעים הכל יכולין לראות הנגעים אע"פ שאינן בקיאי. נ"ע: שהקרא תלוהו כהנים למה: הא דמסבירי ליה וסבר שאומרינן לו לא ראה אם כך וכך הן דש. ליתן אפר חטאת בחור המים: (ו' יהודה מכשיר בקטן כו'. מפורש טעמיהו במסכת יומא: ע"ל. חסד. ח"י הכל שומעו איכא כהנאיתו כמא דרשיתת תולין: וישראל מומר. מומר לרבר אחר:

[illegible]

מאי לאתויי נשים וכד' יהושע בן לוי ^אדאמר
 'יהושע בן לוי' נשים חייבות במקרא מגילה
 שאף הן היו באותו הגם הכל חייבין בזימון
 לאתויי מאי לאתויי נשים ועבדים ^בדתניא
 נשים מזמנות לעצמן ועבדים מזמנין לעצמן
 הכל מצטרפין לזימון לאתויי מאי ^גלאתויי
 קטן היודע למי מברכין דאמר רב נחמן
 'יודע למי מברכין' מזמנין עליו ^דהכל
 ממטמאין בזיבה לאתויי מאי לאתויי תינוק בן
 יומא ^הדתניא איש מה ת"ל 'איש איש
 ירלכות תינוק בן יום אחד שמטמא בזיבה'
 דברי רבי יהודה רבי ישמעאל בנו של רבי
 יוחנן בן ברוקה אומר צריך הרף הוא אומר
 יתוב את זובו לזכר ולנקבה לזכר כל שהוא
 זכר בין קטן בין גדול לנקבה כל שהוא נקבה
 בין קטנה בין גדולה אם כן מה תלמוד לומר
 'איש איש' ^ודברה תורה כלשון בני אדם הכל
 ממטמאין בטמא מת לאתויי מאי ^זלאתויי
 יקטן סלקא דעתך אמינא 'איש אשר יטמא
 ולא יתחטא איש אין קטן לא קמ"ל' ^חועל
 הנפשות אשר היו שם אלא איש למעוטי
 למעוטי קטן מכרת ^טהכל ממטמאין בנגעים
 לאתויי מאי לאתויי ^יקטן סד"א 'איש צרוע
 כתוב איש אין קטן לא קמ"ל' ואימא הכי נמי
 ואדם כי יהיה בעור בשרו ^{יא}מכל מקום ואלא
 איש כמה לי לכרתניא 'איש אין לי אלא איש
 אשה מנין כשהוא אומר ^{יב}והצרוע הרי
 באן שנים א"כ מה ת"ל איש לענין של מטה

ידעת ופורמת הכל רואין את הננעים ^{הכל}
מאי ^הלאתויי שאינו בקי בהן ובשמותיהן
מזותיהן אינו רואה את הננעים אמר רבינא
בר הא דמסברי ליה ולא סבר: הכל כשרין
לאתויי קטן ולרבנן לאתויי אשה ^הדתנן
שוטה וקטן רבי יהודה מבשרי בקמן ופוסל
ירין להוות לאתויי מאי לאתויי ערל וכדכ"א
וכי כשרה: ^ההכל שוחטין לאתויי מאי ^החדא
דאל מומר ^ההכל מעלין לאי לאתויי מאי
לאתויי

ועתה אלא כדרך נחמן וכו' ואפילו הכי לא קי"ל כוחיה
כי ולא זמנין עלי עד שהבחי' ב' שערות: **דתינא**
קן בן יוס אחד מטמא בויבה משום שהבייחא מפני
ליה כרה ולהכי כחיז איש למטויי קטן דלחא בר שני
לפטורי כיון דלא תניי קטן ענגי וכן קשה פרק ד'
חמיז דומיא דרבהה הנרבעת ושמי' לא תטריך דלדא' הוול
את האשה איש למה לאחרא אלא לענין שלמייה איש

אָרעל ללחמא לאַזא דמשעני פערשע ופּרמא ליה. וי
 א"ג שאין גריות לאף שיער בוקן האלס עטמאל ויש
 ודגדג' און ופס אדם ויבין דקשילין און ויבא שטא
 יבא לעוממא אשכ' אס לא מן הפסוק וקשה י"א הוה
 ויבין לעוממא וי' דמחמברא לעומני פערש' וכן ופרממא
 ודגדג' הדדי מינ': **והאמר** זכר קמא דלשונא
 ויבא עמי הו' אומר' עמא הו' אומר עמא שטיממא
 ויבא מדכחיב אן אל אדחי' ופסקין קמא מחבר שפסוק
 ויבא שוטה רואה נגעמי טאע"ג דמכברי ליה וסבר
 ויבא קאי אלא אישראל עמא דקאי גביה מפרשי ליה וסבר
 דבאיתו נגץ יד' כשר לראות: **וילקדש** לערב מים ח'
 ע"ה: **עור** שמו אחי מחמת מילה שבה ממנו
 דהוה אטבול ויס פסוק דמזומא וכשר פערש ומצי ל'
תרי הכל שותפין כפ"ק דחולין (דף כ' דף ע"ו:): **הכבי**

הרא"ש ז"ל: [פ] למעוטי קטן סברתו. תימא.
לענין סוטהא אחרבי נמי לענין עושט סומא.
הדחשא בר עונשין הוא ולא ברע מגדול.
לי למה דכדמי על דרשנא ויחור מכה אר.

מורה קאמ תלמודא הירא אשכחן קטן
אש לאיש לכל עונשין שכתריה הירא ורואי וכתבי כרמי ובוקן וקאש אין לה זקן.
אש (מוראה) עמו אבירא לז אשור סמא הורא אשור סטור כרזי: אין כשרה עטמא: אין
נינה אור דיריק התיב אביראל אור רייק אהמי: אשור סמא: מפישי ספי כלא ו
נשים ספיציאט: נשים אחרות: (זן) לאביתור ופסלה אשור סמא משים מפרצתא
במקום נמאח: (זן) בנניק (זן) ציבת סמא נמאח: (זן) וקשה אשורא איכאמ ארס לרבויה
לא אהור הכתי תיבות למאי תלמודא חכמי ליש: (זן) נגע ומסביר ליש שדר:

י"ח א מ"י פ"ח מהלכות תגילה
הלכה א טור ש"ע א"ח סימן
תרפ"ט ספיק א'
י"ח ב מ"י פ"ח מהלכות ברכות
הלכה א סתם פסין ב טו"ש
א"ח פ"י קל"ט ספיק ו'

[illegible]

מוסף רשמי

שאלו ק"ו חז"ל בראשית פסוק
 ב' כי יסעו וכו' ומה המעשר והתרומה
 ולבשר חמור ועד ק"ו שם וכו' והענין
 הוא שכל המעשר והתרומה והבשר
 חמור וכו' הם כלל המעשר והתרומה
 והבשר חמור וכו' והענין הוא שכל
 המעשר והתרומה והבשר חמור וכו'
 הם כלל המעשר והתרומה והבשר
 חמור וכו' והענין הוא שכל המעשר
 והתרומה והבשר חמור וכו' הם כלל
 המעשר והתרומה והבשר חמור וכו'

שיטה מקובצת

[illegible]

בסומאח מקדש נכסמא תתן
 למדן איש כתיב ולא אשה.
 שין הוא ויל וסדרי כיון דאחריב
 בגדלות ולא מסתבר למטרו כיון
 הוי ליה לתלמודא למשי. ותמיה
 חזרי ובהמה ובייש פקא כן סורר
 וילי עבא אצטורא מרוב למעושי
 (שוקק: פנ) הוא ולא בני הדור תניא
 קות מלחא פנ, שגניא לחינד
 אסיפא חיב, ויחסיפא הראיש ויל
 בס' מקץ אסי' ר' יוסי בר' לישון
 ספדי: גנן ישראל מה תיל והובא